

Παναγία η Προυσιώτισσα: Η Αρχόντισσα της Ρούμελης, η Κυρία των Αγγέλων

Δημοσιεύτηκε στις Κυριακή, 23 Αυγούστου 2015 13:48 | Γράφτηκε από τον/την dominique |

 Share 2 Tweet 1 Email 0 Share 8

Αξιολόγηση Χρήστη: / 2

Χειρότερο Καλύτερο

Αξιολόγηση

Της Ελλάδος απάσης συ προΐστασαι πρόμαχος και τερατουργός εξαισίων τη εκ Προύσσης εικόνη Σου, Πανάχραντε Παρθένε Μαριάμ, και γαρ φωτίζεις εν τάχει τους τυφλούς δεινούς τε απελαύνεις δαίμονας και παραλύτους δε συσφίγγεις αγαθή. Κρημνών τε σώζεις και πάσης βλάβης τους σοι προστρέχοντας. Δόξα τω σω ασπώρω τοκετώ, δοξα τω σε θαυμαστώσαντι, δόξα το ενεργούντι δια σου τοιαύτα θαύματα

Η Παναγία η Προυσιώτισσα, η Αρχόντισσα της Ρούμελης και Κυρία των Αγγέλων, να σκέπει όλον τον κόσμο και να είναι βοηθός και αρωγός σε κάθε μας βήμα και έργο!!

Ψηλά, στις Έλατόφυτες βουνοκορφές τής νοτιοδυτικής Εύρυτανίας, και σφηνωμένη ανάμεσα σε κάθετους γκριζωπούς βράχους με Άγρια μεγαλοπρέπεια, προβάλλει ή ιερά μονή τοῦ Προυσοῦ. Εἶναι σταυροπηγιάδῳ και ἱστορικῳ μοναστηρίῳ, με μεγαλόπρεπα τριώροφα κτίρια. Ἀνάμεσα τοὺς ὑπάρχει σπήλαιο λαξευμένο, πού φιλοξενεῖ στοῦ ἔσωτερικῳ του τὸν πρῶτο και παλαιῳ ναῶ τῆς μονῆς. Μέσα σ' αὐτὸν φυλάσσεται ή θαυματουργή εἰκόνα τῆς Παναγίας, πού ἐπονομάζεται Προυσιώτισσα. Σύμφωνα με τὴν παράδοση, ή εἰκόνα αὐτή ἦταν τοποθετημένη σ' ἓνα ναῶ τῆς Προύσας. Στά χρόνια της εἰκονομαχίας (829) τὴν παρέλαβε κάποιος ἄρχοντας, πού σκόπευε νὰ τὴ μεταφέρει στην Ἑλλάδα γιὰ ἀσφάλεια. Ὅταν ὁμως ἔφθασε στην Καλλιπολη, ἔχασε τὴν εἰκόνα, ή ὁποία κατευθύνθηκε θαυματουργικά στοῦ σημεῖο πού βρίσκεται σήμερα ή μονή τοῦ Προύσου. Τὸ γεγονός σύντομα διαδόθηκε. Δέν ἄργησε νὰ φθάσει και στ' αὐτὰ τοῦ ἄρχοντα πού τὴ μετέφερε. Ἐτρεξε, τὴν ἀναγνώρισε συγκινημένος, ἐκάρη ἐκεῖ μοναχός και θεωρεῖται ὁ πρῶτος κτίτωρ τῆς μονῆς.

Ἡ τιμωρία τοῦ Γερμανοῦ

Στὸ ἱστορικῳ της μονῆς ἀναφέρεται ὅτι ἐπὶ τουρκοκρατίας καταστράφηκε πολλές φορές. Ἡ τελευταία ὁμως καταστροφή, πού μετέβαλε τὰ κτίρια σε σωροὺς ἔρειπίων, ἔγινε τὸ 1944 ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς. Μετὰ τὴν καταστροφή τῶν κτισμάτων, ἕνας ἀξιωματικός θέλησε νὰ κάψει και τὴν ἐκκλησία. Προσπάθησε πολλές φορές, ἀλλὰ χωρὶς ἀποτέλεσμα. Ἐνῶ λοιπὸν στεκόταν ἀπ' ἔξω κι ἔδινε διαταγές, τιμωρήθηκε παραδειγματικά ἀπὸ τὸ χέρι τῆς Παναγίας. Μία ἀόρατη δύναμη τὸν ἔριξε με ὀρμη πάνω στοῦ πλακόστρωτο. Τὸ χτύπημα ἦταν δυνατό, και ὁ Γερμανὸς ἀνίκανος νὰ σηκωθεῖ. Τὸν σήκωσαν οἱ στρατιῶτες και τὸν ἔβαλαν πάνω σε ζῶο γιὰ νὰ τὸν μεταφέρουν στοῦ Ἀγρινίου. Ἐτσι ὁ ναὸς παρέμεινε ἀβλαβής, ὅπως διαφυλάχθηκε ἀκέραιος διὰ μέσου τῶν αἰώνων.

Ἡ ἄγνωστη «καλόγρια».

Πέρασαν τέσσερα χρόνια. Ὁ ἐμφύλιος πόλεμος τώρα μαίνεται στήν ἑλληνική ὕπαιθρο. οἱ κάτοικοι τῆς Εὐρυτανίας καί Ὀρεινῆς Ναυπακτίας ἐγκαταλείπουν τὰ χωριά τους καί προσφεύγουν γιά ἀσφάλεια σέ ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος. Μαζί τους προσφεύγει καί ἡ θαυματουργή εἰκόνα τῆς Παναγίας. Ἀκολουθεῖ κι αὐτή τήν τύχη τῶν παιδιῶν της καί μεταφέρεται ἀπό τοὺς μοναχοὺς του Προυσοῦ στή ἀκρόπολη τῆς Ναυπάκτου. Τὸ μοναστήρι παραμένει τελείως ἔρημο.

Ὑστερα ἀπὸ καιρὸ ἀρχίζουν οἱ ἐπιχειρήσεις τοῦ στρατοῦ. Ἡ ἐνάτη μεραρχία ἀναλαμβάνει ἐκκαθαριστικὲς ἐπιχειρήσεις στήν Εὐρυτανία. Μερικὰ τμήματα περνοῦν ἀπὸ τὸν Προυσό. Ὅρισμένοι ἀξιωματικοὶ καί στρατιῶτες πλησιάζουν στή σκοτεινὴ ἐκκλησοῦλα τῆς σπηλιάς καί μπαίνουν γιά νὰ προσκυνήσουν.

Ἐκεῖ μέσα ἀντικρίζουν ἕνα παράδοξο θέαμα: Μπροστὰ τὸ τέμπλο, στ' ἀριστερὰ της ὠραίας πύλης, νὰ ἀναμμένο καντήλι καί μία καλόγρια γονατιστή.

Οἱ στρατιῶτες ἀποροῦν. Πῶς ζεῖ αὐτὴ ἡ μοναχὴ ἐδῶ, τὴ στιγμή πού ἡ Εὐρυτανία εἶναι τελείως ἔρημη ἀπὸ κατοίκους; Πῶς συντηρεῖται, τί τρώει, ποῦ βρίσκει λάδι γιά τὸ καντήλι; Τὴν ἐρωτοῦν λοιπόν, κι ἐκείνη σεμνὰ καί πονεμένα τοὺς ἀπαντᾷ:

- Παιδιά μου, ζῶ ἐδῶ μοναχὴ μου δύομισι τώρα χρόνια. Γιά τὴ δική μου ζωὴ δὲν χρειάζονται φαγητὸ καί ψωμί. Μοῦ ἀρκεῖ ὅτι ἔχω τὸ καντήλι μου ἀναμμένο.

Οἱ στρατιῶτες, κουρασμένοι ἀπὸ τίς ἐπιχειρήσεις καί βιαστικοὶ νὰ φύγουν, δὲν ἔδωσαν προσοχὴ στὰ λόγια της. Τὴν ἐπομένη ὅμως, ὅταν τὰ ἔφεραν πάλι στή μνήμη τους, κατάλαβαν πὼς ἐπρόκειτο γιά κάτι θαυμαστό. Κι ὅταν ἀργότερα περνοῦσαν ἀπὸ τὴ Ναύπακτο, ζήτησαν μὲ ἐπιμονὴ ἄδεια ἀπὸ τὸν διοικητὴ τοὺς γιά νὰ ἐπισκεφθοῦν τὸν μητροπολίτη.

Ὁ ἐπίσκοπος Ναυπακτίας καί Εὐρυτανίας Χριστόφορος τοὺς ὑποδέχθηκε μὲ ἀγάπη, κι ἀφοῦ τοὺς ἄκουσε συγκινημένος, ἔριξε φῶς στὸ μυστήριον.

- Ὁ ναός, τοὺς εἶπε, πού ἐπισκεφθήκατε, ἀνήκει στήν ἔρημη τώρα ἱερὰ μονὴ Προυσιώτισσας, τῆς ὁποίας ἡ θαυματουργὴ εἰκόνα βρίσκεται πάνω ἀπὸ δυὸ χρόνια ἐδῶ, στὸ παρεκκλήσι τῆς μητροπόλεώς μας, στὸν ἅγιον Διονύσιον. Πηγαίνετε νὰ τὴν προσκυνήσετε, καί θὰ καταλάβετε...

Πῆγαν πράγματι καί προσκύνησαν. Τότε αὐθόρμητα στὸν καθένα δόθηκε ἡ ἐξήγηση στήν ἀπορία του: Στὴν εἰκόνα τῆς Θεομήτορος ἀναγνώρισαν τὴ μοναχὴ ἐκείνη πού συνάντησαν στὸ ἐκκλησάκι τῆς σπηλιάς, ψηλὰ στὸν Προυσό!

Πηγές

http://neftalim.blogspot.gr/2013/08/blog-post_7415.html

http://apfilipposgrammatikous.blogspot.gr/2013/08/blog-post_5946.html

Ο Γ. Καραϊσκάκης, ήταν αυτός που στα 1824 δώρισε το ασημένιο κάλυμμα της εικόνας, το «πουκάμισο της Παναγίας» όπως αποκαλούνταν, για να γιατρευτεί από τη φυματίωση που τόσο τον ταλαιπωρούσε. Μάλιστα επάνω στην αργυροχρυσοεπενδυμένη εικόνα διακρίνουμε τρία χρυσά αστέρια από την πανοπλία του, τα οποία βρίσκονται στο μέτωπο και τους δύο ώμους της Παναγίας, καθώς επίσης και την επιγραφή: «Η Παντάνασσα. Δι εξόδων του γενναιοτάτου στρατηγού Γεωργίου Καραϊσκάκη, χειρί Γεωργίου Καρανίκα, 1824». Ο γιός της καλόγριας, που είχε μία δική του περίεργη πνευματική μα και... κοσμική αντίληψη για τη Μεγάλη Κυρά την οποία θεωρούσε ως προστάτιδα μητέρα του αφού σαν εξώγαμο παιδί ποτέ δε γνώρισε την πραγματική του μάνα, είπε τότε: «Γυναίκα δεν είσαι και συ Μεγαλόχαρη; Έπρεπε βλέπεις να σου τάξω μπιχλιμπίδια για να με κάνεις καλά;»

Ένα άλλο παρόμοιο περιστατικό, πραγματικά αστείο, είναι αυτό που αναφέρεται σε ένα ακόμη από τα τάματα του Καραϊσκάκη στην Προυσιώτισσα. Ταλαιπωρούνταν από θέρμη και ένας καλόγερος της μονής τον συμβούλεψε να τάξει κάτι στην Παναγία. Τότε, ο απίθασος καπετάνιος είπε : «Τι να δώσω ορέ; Δεν έχω δα τίποτε. Ένα μουλάρι μόνο, να της το τάξω, αφού είναι έτσι». Κι όταν καλυτέρευε, και αφού πρώτα έδεσε το μουλάρι του στην πόρτα της εκκλησιάς, πέταξε την τσουχτερή σπόντα του: « Που να 'ξερα εγώ Παναγία μου πως ήθελες το μουλάρι μου για να με γιάνεις τόσο καιρό»!!! Τα άρματα, το καριοφίλι, το σπαθί, το φέσι και κάμποσα άλλα προσωπικά αντικείμενα του Γ. Καραϊσκάκη, βρίσκονται στο Ιστορικό Μουσείο της μονής που προαναφέραμε.

Παρακλητικός Κανών εις την Αγίαν και Θαυματουργόν Εικόνα Παναγίας της Προυσιωτίσσης.